

det står til. Men det har regeringen åbenbart, hvis man skal dømme efter åbningsredegørelsen, ingen mening om.

Det har Dansk Folkeparti derimod, og det er selvfølgelig også årsagen til, at vi netop har startet en landsomfattende kampagne under mottoet »Tryghed nu, volden ud af Danmark«. Og kampagnen vil naturligvis blive fulgt op af en stribe initiativer her i Folketinget. Vi vil bl.a. fremsætte forslag om, at sagsbehandlingstiden ved domstolene reduceres markant, at den kriminelle lavalder nedsættes, at der etableres flugtsikre fængsler, at kriminelle udlændinge udvises, og at der indføres et system med anonyme vidner. Dansk Folkeparti ønsker, at folk skal kunne færdes trygt på gade og vej uden frygt for at blive slået ned.

I sin nytårstale for nogen tid siden sagde statsministeren jo også om volden: »Vi vil ikke finde os i det mere«. Det er vi i Dansk Folkeparti helt enig med statsministeren i, men Dansk Folkeparti følger sine ord op med at fremsætte de nødvendige forslag. Det mener vi ikke man kan sige om statsministeren.

Så er der naturligvis hele udlændingeområdet, og derom må man jo bedrøveligt sige, at der heller ikke var noget nyt i statsministerens åbningsredegørelse, idet statsministeren nøjedes med at konstatere med få ord, at integrationsloven tidligere på året blev vedtaget, og så var den potte ude – ikke et ord om stigningen i antallet af familiesammenføringer, ikke et ord om de talrige eksempler på, at asylsøgere ikke vil lade sig integrere, ikke et ord om den hjemsendelsespolitik, regeringen så ofte har talt om skulle realiseres, men som ikke er blevet til noget, og ikke et ord om det, som ganske almindelige danskere jo taler om for øjeblikket, nemlig at tre muslimske friskoler har snablen lovlig langt nede i den danske statskasse og har et syndigt rod i deres regnskaber.

Det er sådan nogle ting, den almindelige dansker tager afstand fra, og det er sådan nogle ting, man taler om på arbejdspladserne og over hækken mellem naboer og andre steder, hvor danskere mødes, men det har desværre ikke fundet vej herind, når det gælder statsministerens åbningsredegørelse. Regeringen taler om, at udlændinge skal integreres i samfundet. Men asylsøgere skal da ikke; de skal sendes tilbage, så snart forholdene i deres hjemlande gør det muligt.

Og det her er selvfølgelig et af de områder, hvor der er meget stor forskel på regeringen og

Dansk Folkeparti: Regeringen ønsker tilsyneladende integration for enhver pris. Det gør Dansk Folkeparti ikke. Vi ønsker ikke Danmark omdannet til et multietnisk samfund; vi mener, at erfaringerne herom skræmmer, for hvis vi kigger på de steder i udlandet, hvor man har foretaget det eksperiment, må man sige ligeud, at det har slået fejl.

Dansk Folkeparti vil naturligvis også i denne folketingssamling fremsætte en lang række konkrete forslag på udlændingeområdet, for vi ønsker en stram, men retfærdig udlændingepolitik. Vi har ikke noget imod at hjælpe mennesker i reel nød, men vi vil ikke finde os i, at man er bløjet. Og kan udlændinge ikke opføre sig ordentligt og indordne sig efter danske normer og regler, er det vores opfattelse, at de skal sendes hjem.

Lad mig afslutte som jeg startede:

Vi mener rent faktisk, at når man kigger på mange af tingene i åbningsredegørelsen, bør der være fælles berøringsflader, når det drejer sig om arbejdsmarkedspolitik, og når det drejer sig om social- og sundhedspolitik. Og vi ser helst, at Dansk Folkeparti inddrages i de diskussioner, der kommer her i efteråret om de forhold. Men bliver det ikke tilfældet, skal det i hvert fald stå klart efter i dag, at så er det ikke, fordi Dansk Folkeparti har meldt sig ud af nogen som helst forhandlinger, så er det, fordi regeringen har valgt end ikke at høre om Dansk Folkepartis holdning til tingene.

Hvis dét bliver tilfældet, bliver resultatet, at vi fra Dansk Folkepartis side naturligvis må bringe regeringen ind de steder, hvor vi har mulighed for at tale til regeringen og bringe regeringen til at forstå, hvad det er, vi mener på de enkelte områder, og det vil ske i Folketingssalen, og det vil ske i udvalgene, de steder, hvor vi rent parlamentarisk har mulighed for det. Sådan er dét, og det er hermed sagt, og jeg håber, at regeringen har lyttet.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se foran). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Så er det fru Mimi Jakobsen som ordfører.

Mimi Jakobsen (CD):

Se, nu har jeg jo i et års tid gået og ærgret mig over, at jeg brændte inde med min tale til åbningsdebatten sidste år. Det er ikke en ærgrelse,